

การประยุกต์งานไม้ไผ่ชาวบ้านทำศาลาและงานไม้เพื่อเป็นแนวทางการ
ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เสริมสร้างอัตลักษณ์ของ จ.เชียงใหม่
APPLICATION OF BAMBOO COILING WORK IN THA SALA AND
WOODWORK AS A GUIDELINE FOR FURNITURE DESIGN
TO STRENGTHEN THE IDENTITY OF CHIANG MAI

เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์*, ไชยเชิด ไชยพันธ์, นภมิตร ศักดิ์สง่า, มนัสพันธ์ รินแสงปิ่น

Jetsadapol Kitipattanawit*, Chaicerd Chainun, Napamin Saksanga,

Manutphan Rinsangpin

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ประเทศไทย 50300

Faculty of science and technology, Chiang Mai Rajabhat University, Muang, Chiangmai, Thailand, 50300

Corresponding author e-mail: jetsadapol_kit@g.cmru.ac.th

วันที่เข้ารับ 10 พฤษภาคม 2566

วันที่แก้ไขบทความ 17 ตุลาคม 2566

วันที่ตอบรับบทความ 18 ตุลาคม 2566

บทคัดย่อ

การประยุกต์งานไม้ไผ่ชาวบ้านทำศาลาและงานไม้เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เสริมสร้างอัตลักษณ์ของ จ.เชียงใหม่ เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่และไม้จริงในจังหวัด เชียงใหม่ พัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ชาวบ้านทำศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริง และประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มผู้ผลิตจำนวน 100 คน รูปแบบของงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่ยังไม่เคยผลิต เพื่อจำหน่ายซึ่งส่วนใหญ่แล้วที่สามารถขายและจำหน่ายได้คือ สินค้าชิ้นเล็ก ๆ เช่น พาน, โคมไฟเป็นต้น ส่วนลวดลายของไม้ไผ่จะมียู่อหลายลวดลายเช่น ลายขดธรรมดาแบบทรงกลม, หักเหลี่ยม, สามเหลี่ยม, ก้นหอยเป็นต้น เฟอร์นิเจอร์ในปัจจุบันรูปแบบที่จำหน่ายในท้องตลาดยังมีความไม่แปลกใหม่วัสดุไม้ที่ใช้ขึ้นรูป คือ ไม้ฉำฉาเป็น ต้น เนื่องจากหาง่ายในตัวเมือง จากการสัมภาษณ์พบความ ต้องการที่จะพัฒนาให้เกิดโต๊ะเก้าอี้, ชุดตกแต่งบ้าน, โซฟา ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์นั้นมีการสอบถามถึงความต้องการและรูปแบบที่เลือก คือ ชุดโต๊ะเก้าอี้ ได้ทำการออกแบบร่วมกับกลุ่มชุมชนทั้งสองชุมชนเพื่อให้สะดวกต่อการออกแบบและสร้างต้นแบบ จำนวน 6 รูปแบบ โดยได้แนวความคิดจาก ความเรียบง่าย แข็งแรงทนทานและเน้นหน้าที่ใช้สอยความสะดวกสบาย และสวยงาม ใช้เป็นรูปแบบทรงเรขาคณิต และกลุ่มชุมชนสามารถขึ้นรูปได้ง่าย สามารถผลิตได้จริง ด้านความพึงพอใจผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ที่ออกแบบใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 ค่าระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

ความสำคัญ: ไม้ไผ่ชาวบ้านทำศาลา, งานไม้, สร้างอัตลักษณ์, เฟอร์นิเจอร์ไม้

Abstract

The purposes of this research were to study on Ban Tha Sala coiled bamboo work and wood work in Chiangmai, develop the products of coiled bamboo work by applying local wisdom of real wood in Chiangmai to be used as a guideline for furniture design to enhance the identity of Chiangmai Province, and assess the satisfaction of 100 distributors and consumers towards furniture products made from coiled bamboo and real wood. The study revealed that the form of coiled bamboo furniture had never been produced for sale. The only products that could be sold were small items such as trays and lamps. It was found that there were many pattern of coiled bamboo such as simple coiled circle, cornered cut, triangle, and spiral pattern. Nowadays the pattern of the furniture found in the market is now new, with the use of rain tree wood for formation because it is easy to find in the city. The results also indicated that there were needs for tables, chairs, home furnishing, and they wanted to develop a set of tables and chairs. Six styles were designed by the researcher and the members of the two communities based on the concepts: simple, strong and sturdy, focusing on usable function, convenience, and beauty. The patterns were geometric shapes which were easy for the members of the communities to produce in their real life. Regarding the satisfaction of manufacturers and consumers towards furniture from coiled bamboo and real wood that they redesigned, their satisfaction was at a highest level with the mean of 4.88.

Keywords: Ban Tha Sala coiled bamboo, Woodwork, Identity, Wooden furniture

1. บทนำ

ผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ขดมีวิธีการผลิต เริ่มจากการจักตอกเป็นเส้นๆ สำหรับใช้ในการขึ้นรูปภาชนะ ซึ่งในแต่ละพื้นที่ก็มีกรรมวิธีที่ต่างกันออกไป ทั้งรูปแบบการสาน การขดหรือการผสมผสานกันทั้งสองรูปแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ขดนั้นนอกจากจะพัฒนาในด้านของรูปแบบของผลิตภัณฑ์แล้วยังสามารถพัฒนาในด้านต่างๆ ให้มีศักยภาพที่ดีขึ้นได้อีกด้วย โดยสามารถคงรูปแบบ กระบวนการผลิตแบบเดิมแต่ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างไปหรือการสร้างนวัตกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ไม้ไผ่ขด โดย การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการของคน ในยุคปัจจุบันมากขึ้นการทำหัตถกรรมจักสานทุกภาคของ ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนใน

ท้องถิ่นนั้นๆ มีความประสานกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม กรรมวิธี วัสดุ ตลอดจนรูปแบบของงาน ทัศนกรรมจักสานที่มี ลักษณะเฉพาะและเป็นแบบอย่างที่สืบทอดกันมา (วิบูลย์, 2538)

บ้านศรีปิ่นคร้ว ต.ท่าศาลา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ เป็นชุมชนที่ยังประกอบ อาชีพการทำเครื่องเงิน เป็นมรดกที่สืบทอดรุ่นสู่รุ่น มีกรรมวิธีการทำด้วยความประณีต เริ่มจากการจักตอกเป็นเส้น (ไม้ไผ่) ขึ้นรูปเป็นตัวภาชนะ (ปิ่นขัน) ทามุก ลงรักและทำลวดลาย กระบวนการ ผลิตเครื่องเงิน ได้มีการถูกปรับเปลี่ยนไปบ้าง เช่น จากเดิมที่ใช้ยางรักอาจใช้สีน้ำมันแทน เพื่อลด ต้นทุนและสะดวกในการ ทำงาน มีการคิดลวดลายเพิ่มเช่นการนำเปลือกไข่มาคัดตกแต่ง การวาดด้วยสี และการพัฒนาเทคนิค การขุดลวดลายการผลิต(จิระชัย, 2560) ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบทำให้ความนิยมในการใช้เครื่องเงิน น้อยลง ผู้ประกอบการทำเครื่องเงิน(ไม้ไผ่ขุด)ลดจำนวนมาก การผลิตงานแต่ละชิ้นค่อนข้างช้า การ ขายเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากคนไม่นิยมและไม่มีควม จำเป็นต้องใช้ ทำให้ช่างมีรายได้น้อย ช่างผู้ผลิตจึงหันไปประกอบการอื่นแทนมากขึ้น

เครื่องเรือนหรือเฟอร์นิเจอร์ (Furniture) เป็นผลิตภัณฑ์เพื่ออุปโภคซึ่งนอกจาก เป็นเครื่องใช้ ภายในบ้านแล้ว ยังเป็นเครื่องตกแต่งบ้านที่ช่วยให้บ้านมีความ สวยงามและน่าอยู่อาศัยมากขึ้น (วรรณิ, 2549) เฟอร์นิเจอร์ในปี 2562 คาดว่าจะหดตัว แต่สำหรับ กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์ที่ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์5 อันดับแรก คาดว่ายอดขายของบริษัทยังสามารถ ขยายตัวได้ เนื่องจากมองว่าตลาดเฟอร์นิเจอร์ระดับบนที่เน้น โลฟส์สไตล์ มีดีไซน์โดดเด่นขายความเป็น เอกลักษณ์ เฉพาะตัวจะสร้างรายได้ทั้งปี 2562 ให้เติบโตร้อยละ 10-12 เมื่อเทียบกับปีก่อนทำให้ ผู้ประกอบการเน้นกลยุทธ์มุ่งพัฒนาออกแบบ สินค้าให้มีดีไซน์ เพื่อตอบสนองความต้องการและให้เข้า กับไลฟ์สไตล์ของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด(ชมภูนุช, 2563) ปัญหาของชุมชนที่เกิดขึ้นคือ ชุมชนสามารถ จำหน่ายสินค้าได้ตามออเดอร์และสามารถออกร้านตามงานเทศกาลต่างๆยังไม่ค่อยได้เนื่องจากสภาวะ โรคระบาด

การนำองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์เข้าไปช่วยเหลือชุมชนด้าน รูปทรงร่วมกับนักศึกษาในรายวิชาการออกแบบเฟอร์นิเจอร์จะช่วยให้งานทางด้านการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ใหม่ให้กับชุมชนและหากนำไม้ไผ่ขุดของกลุ่มชุมชนนำมาสร้างเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่มีความ สวยงามด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และสร้างตลาดให้กับชุมชนมากขึ้น สร้างเอกลักษณ์ให้กับชุมชน โดยการนำรูปทรงที่ง่ายๆเช่น รูปทรงเรขาคณิตมาออกแบบรูปทรงของเฟอร์นิเจอร์ให้ร่วมสมัย ผสมผสานกับวัสดุกับไม้จริงเช่นไม้สักเพื่อสร้างความแปลกใหม่ของงานเฟอร์นิเจอร์ กับสังคมในยุค ปัจจุบันและเป็นการสร้างงานให้กับชุมชนมากขึ้นอีกต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่และไม้จริงในจังหวัดเชียงใหม่
- 2.2 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่บ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา พื้นถิ่นไม้จริง
- 2.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้จำหน่ายและผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่และไม้จริงที่ออกแบบใหม่

3. วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ที่บ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา พื้นถิ่นไม้จริงและประเมินความพึงพอใจของผู้จำหน่ายและผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่และไม้จริงที่ออกแบบใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้สามารถจำแนกผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้
 - 3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมจากไม้ในพื้นที่ จ. เชียงใหม่ และผู้บริโภค นักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน
 - 3.1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ มีประสบการณ์ ในการออกแบบผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการวิจัยการศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ มีดังนี้
 - 3.2.1 สอบถามความต้องการจากกลุ่มความเห็นผู้บริโภค ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มชุมชน คนทั่วไป ปรารถน์ เพื่อนำมาทำการออกแบบ จำนวน 100 คน
 - 3.2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบที่ออกแบบผ่านงานวาดภาพร่าง (Sketch design) เป็นเครื่องมือวิจัยที่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ มีประสบการณ์ในการออกแบบ ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน
 - 3.2.3 แบบประเมินความพึงพอใจจากกลุ่มผู้ผลิตจำนวน 100 คน
- 3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็นชุดได้แก่
 - การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสังเกตและจดบันทึก
 - การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยายเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.ผลการวิจัย

4.1. เพื่อศึกษาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ขดและไม้จริงในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบของงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ขดยังไม่เคยผลิตเพื่อจำหน่ายมีเพียงงานวิจัยของนักวิจัยที่ได้เข้ามาเพื่อศึกษาข้อมูลและออกแบบพัฒนาในปี พ.ศ.2559 ซึ่งทางชุมชนได้พัฒนาเพื่อขายได้บ้างบางครั้งคราวส่วนใหญ่ ที่สามารถขายและจำหน่ายได้คือ สินค้าชิ้นเล็ก ๆ เช่น พาน, โคมไฟเป็นต้น ส่วนลวดลายของไม้ไผ่ขดจะมีอยู่หลายลวดลายเช่น ลายขดธรรมดาแบบทรงกลม, ทรงหักเหลี่ยม, ทรงสามเหลี่ยม, ทรงก้นหอยเป็นต้น ส่วนงานไม้จริงมีการออกแบบและพัฒนาประยุกต์ไปมากแล้วแต่รูปแบบที่จำหน่ายในท้องตลาดยังมีความไม่แปลกใหม่วัสดุไม้จริง ที่มักจะนำมาทำเฟอร์นิเจอร์ คือ ไม้สัก, ไม้ชาซา เป็นต้น เนื่องจากหาภายในตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 1 ผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ขดกลุ่มบ้านท่าศาลา

4.2 เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ขดบ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริง พบว่า ความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ขดบ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริง จากกลุ่มประชากร 100 คน มีความต้องการที่จะพัฒนา โต๊ะเก้าอี้จำนวน 43 คน รองลงมาคือ ชุดตกแต่งบ้าน 20 คน และโซฟา 15 คน ชั้นวางของ จำนวน 7 คน เตียงนอนและอาร์มแชร์มีค่าเท่ากัน จำนวน 6 คน ตู้เสื้อผ้า จำนวน 3 คน

จากตารางที่ 1 ความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ขดบ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริง จาก 100 คน พบว่า มีความต้องการที่จะพัฒนาคือ โต๊ะเก้าอี้มากที่สุดร้อยละ 43 รองลงมาคือ ชุดตกแต่งบ้าน ร้อยละ 20 ชั้นวางของ ร้อยละ 7 เตียงนอนและอาร์มแชร์มีค่าเท่ากัน ร้อยละ 6 คน ตู้เสื้อผ้า ร้อยละ 3 คน ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบโดยการออกแบบให้ชุมชนบ้านท่าศาลามีส่วนร่วมในการออกแบบและให้แนวคิดในการสร้างเพื่อความง่ายต่อการขึ้นรูปโดยใช้การวาดจากกระดาษและนำมาขึ้นรูปในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อให้สะดวกต่อการออกแบบจำนวน 6 แบบ

ตารางที่ 1 ความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ชดบ้านทำศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริง จาก 100 คน

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1.	โต๊ะ-เก้าอี้	43	43.00
2.	ตู้เสื้อผ้า	3	3.00
3.	เตียงนอน	6	6.00
4.	โซฟา	15	15.00
5.	ชั้นวางของ	7	7.00
6.	ชุดตกแต่งบ้าน	20	20.00
7.	อาร์มแชร์	6	6.00
	รวม	100	100.00

ภาพที่2 ภาพร่างเฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้จำหน่ายและผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ขัดและไม้จริงที่ ออกแบบใหม่

ภาพที่ 3 เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ขัดที่ออกแบบและพัฒนาแล้วแบบที่ 1

แบบที่1 พบว่าความพึงพอใจผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ขัดและไม้จริงที่ ออกแบบใหม่โดยรวม $\bar{X}$ เท่ากับ 4.79 ค่าระดับความพึงพอใจ มากที่สุด คือ อันดับหนึ่ง ใช้วัสดุในท้องถิ่นอย่างมีความเหมาะสม $\bar{X}$ เท่ากับ 4.93 ค่าระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับสอง โครงสร้างมีความแข็งแรง $\bar{X}$ เท่ากับ 4.92ค่าระดับความพึงพอใจค่าระดับความพึงพอใจมากที่สุด และโครงสร้างไม่ซับซ้อนในการผลิต $\bar{X}$ เท่ากับ 4.87 ค่าระดับความพึงพอใจค่าระดับ ความพึงพอใจมากที่สุด

ภาพที่ 4 เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ขัดที่ออกแบบและพัฒนาแล้วแบบที่ 2

พบว่า ความพึงพอใจผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ขัดและไม้จริงที่ ออกแบบใหม่โดยรวม $\bar{X}$ เท่ากับ 4.84 มีค่าความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ใช้วัสดุในท้องถิ่นอย่างมีความเหมาะสม $\bar{X}$ เท่ากับ 4.93 มีค่าความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย $\bar{X}$

เท่ากับ 4.91 มีค่าความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และ ผลิตได้ง่ายกับชุมชนเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.91 มีค่าความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ภาพที่ 5 เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ชุดที่ออกแบบและพัฒนาแล้วแบบที่ 3

พบว่า ความพึงพอใจผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ จากไม้ไผ่ชุดและไม้จริง ที่ ออกแบบใหม่โดยรวม $\bar{X}$ เท่ากับ 4.88 ค่าระดับความพึงพอใจมากที่สุด เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.98ค่าระดับความพึงพอใจ มากที่สุด ดูแลรักษาง่าย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.98ค่าระดับความพึงพอใจ มากที่สุด และวัสดุมีความแข็งแรงและปลอดภัยเมื่อใช้งานง่าย $\bar{X}$ เท่ากับ 4.98ค่าระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

5. สรุปและอภิปรายผล

การประยุกต์งานไม้ไผ่ที่บ้านท่าศาลาและงานไม้เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ เสริมสร้างอัตลักษณ์ของ จ.เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะดังนี้

การศึกษาลักษณะเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ชุดและไม้จริงในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า รูปแบบของงาน เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ชุดยังไม่เคยผลิตเพื่อจำหน่ายมีเพียงงานวิจัยของนักวิจัยที่ได้เข้ามาศึกษาข้อมูลและ ออกแบบพัฒนา ทดลอง ปรับปรุงร่วมกับชุมชน ในปี พ.ศ.2559 คือ สินค้าชิ้นเล็ก ๆ เช่น พาน, โคม ไฟเป็นต้น ส่วนตลาดของไม้ไผ่ชุดจะมีอยู่หลายตลาดเช่น ตลาดธรรมดาแบบทรงกลม, หัก เหลี่ยม, สามเหลี่ยม, ก้นหอยเป็นต้นส่วนงานไม้จริงมีการออกแบบและพัฒนาประยุกต์ไปมากแล้วแต่ รูปแบบที่จำหน่ายในท้องตลาดยังมีความไม่แปลกใหม่วัสดุไม้จริงที่มักจะทำเฟอร์นิเจอร์ คือ ไม้ สัก, ไม้ซ้าเป็นต้นเนื่องจากหาง่ายในตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ สาครคันธโชติ , 2547 กล่าวว่า นักออกแบบควรที่จะเลือกใช้วัสดุให้ถูกต้องเหมาะสมกับงานผลิตภัณฑ์นั้น ด้านการ จำหน่ายทั้งสองชุมชนมีการจัดจำหน่ายทางตลาดคือ ลูกค้าสั่งออเดอร์เองและมีการจัด บูธตามงาน ต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่และใกล้เคียง และสอดคล้องกับ เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (18:2557)กล่าว

ว่าในการพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์นั้นต้องทำความเข้าใจกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อทำความเข้าใจกระบวนการด้านการออกแบบเพื่อนำไปสู่การตลาดต่อไป

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ชาวบ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริงในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ชาวบ้านท่าศาลาด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นไม้จริง นั้นมีการสอบถามถึงความต้องการและรูปแบบที่เลือกคือ ชุดโต๊ะเก้าอี้ ทางผู้วิจัยได้ทำการออกแบบร่วมกับกลุ่มชุมชนทั้งสองชุมชนเพื่อให้สะดวกต่อการออกแบบและสร้างต้นแบบ จำนวน 6 รูปแบบ โดยได้แนวความคิดคือความเรียบง่าย แข็งแรงทนทานและเน้นหน้าที่ใช้สอยความสะดวกสบาย และสวยงาม เป็นหลัก ซึ่งรูปแบบที่ถูกเลือกคือ รูปแบบที่ 3 รูปแบบที่ 4 รูปแบบที่ 5 เป็นรูปแบบทรงเรขาคณิต ที่กลุ่มชุมชนสามารถขึ้นรูปได้ง่าย สามารถผลิตได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ ชีระชัย สุขสด (2544) กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์ที่ดีย่อมเกิดมาจากการออกแบบที่ดีในการออกแบบผลิตภัณฑ์ นักออกแบบต้องคำนึงถึงหลักการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่ดีเอาไว้มีอยู่ 9 ประการคือ หน้าที่ใช้สอย ความปลอดภัย ความแข็งแรง ความความสะดวกสบายในการใช้ ความสวยงาม ราคาพอสมควร การซ่อมแซมง่าย วัสดุและการผลิต การขนส่ง เป็นต้น

ผลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้จำหน่ายและผู้บริโภค ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่และไม้จริงที่ ออกแบบใหม่ พบว่า ความพึงพอใจผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่และไม้จริงที่ มีค่าในระดับความพึงพอใจ มากที่สุด

6. กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง สามารถดำเนินการจนประสบความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจาก ได้รับความอนุเคราะห์และสนับสนุนเป็นอย่างดีจากชุมชนบ้านศรีปิ่นคร้ว ต.ท่าศาลา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ความรู้ ข้อคิด ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบคุณ

7. เอกสารอ้างอิง

- จิระชัย ยมเกิด. (2560). **โครงการวิจัย การพัฒนาศักยภาพงานหัตถกรรมเครื่องเขินวัฒนธรรมล้านนาเพื่อเสริมสร้างมูลค่า สู่ตลาดผู้บริโภคเชื่อมโยงวัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านศรีปิ่นคร้ว ตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**. (รายงานวิจัย). กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม, กรุงเทพฯ.
- เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์. (2557). การพัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่. **วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่**, 15(2), 102-114.

- ชมภูณัฐ แต่งอ่อน. (23 พฤศจิกายน 2563). **อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ปรับตัวรับ New normal.** .
ค้นจาก https://www.gsbresearch.or.th/wp-content/uploads/2020/10/IN_furniture_9_63_inter_detail.pdf.
- ธีระชัย สุขสด. (2544). **การออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นพคุณ สุขสถาน. (2530). **การออกแบบเครื่องเรือน (Furniture design).** กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วรรณิ สหสมโชค. (2549). **ออกแบบเฟอร์นิเจอร์.** กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- วิบูลย์ ลีสุวรรณ.(2538). **ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน.** กรุงเทพฯ: พับลิคบิสเนสพริ้นท์.
- สาคร คันธ์โชติ.(2547). **การออกแบบผลิตภัณฑ์งานไม้ = Wood products design.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.